

μου πανταχοῦ τῆς χαρᾶς τὴν ὑπόθεσιν. Ὡστε εἰ καὶ ὁ ἡμέ-
 140 τέρος σε λυπεῖ χωρισμός, ἀλλὰ μέγιστη σοι αὕτη τῶν κατορθω-
 μάτων ἢ παράκλησις· ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἀπρωκισμένοι
 μήκος ὁδοῦ, οὐ μικρὰν ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆς σῆς ἀνδρείας λέγω,
 καρπούμεθα εὐφροσύνην.